

deraf den ved forrige Behandling vedtagne Bestemmelse burde gaae ud, og Udvalgets Fleertal har troet ganske at maatte henstille dette Punkt til det ærede Things Afgjørelse, idet vi have meent, at Ministeren maatte være bedre istand til at fælde en rigtig Dom over dette Forhold end Udvalgets Medlemmer. — Indenrigsministerens Forslag under Nr. 7 er af de Grunde, som den høitærede Minister har udviklet, vistnok fuldkomment hensigtsmæssigt, og derom har der heller ikke været nogen Tvivl i Udvalget. — Forsaavidt ærede Medlemmer have foreslaaet, at Diæterne for Skattecommissairerne skulde nedsettes fra 4 til 3 Rd., og at det Samme skulde være Tilfældet for Overligningscommissionens Vedkommende, saa skal jeg bemærke, at Udvalget ikke har kunnet tiltræde disse Forslag. Det er ikke, fordi vi jo meget godt have seet de ærede Medlemmers Tanke, som er den, at man i det Hele taget nødvendig skulde gaae ud over den Størrelse af Diæter, som nu er den almindelige for de fleste af de Forretninger, der kunne sættes i Sammenligning med dem, hvorom der her er Tale; men Udvalgets Fleertal har dog meent, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man i det Mindste første Gang for de her omhandlede Forretninger satte Diæterne noget højere, idet man nemlig er gaaet ud fra den Anskuelse, at det vilde være vanstelig at finde Mænd, som eguede sig for dette Hverv, og som vilde opoffre den Tid, der er nødvendig for at røgte det paa en tilfredsstillende Maade. Som Følge heraf have vi, som sagt, troet, at man burde fastsætte Diæterne lidt rundeligere; dette er imidlertid en Skjønssag. De ærede Medlemmer, som navnlig have været bekendte med Medlemmer af Amtsraadene, af hvilke disse Mænd skulde vælges, have meent, at det kunde være hensigtsmæssigt og rigtigt at sætte Diæterne til 4 istedetfor til 3 Rd., og jeg troer, at den Sparfommelighedsaand, som har fremkaldt de omtalte Forslag, og som man iøvrigt ikke kan Andet end bifalde, dog i nærværende Tilfælde vilde være mindre vel betænkt, idet

det maa erkjendes, at disse Skattecommissaires Functioner ere af allerstørste Bigtighed, for at Loven kan komme til at virke paa rette Maade, og for at det ligelige og retfærdige Forhold mellem Communernes indbyrdes Bestatning ogsaa virkelig skal kunne opnaaes. Udvalgets Fleertal har saaledes ikke troet, at det vilde være rigtigt at tage Hensyn til den dog forholdsvis temmelig ringe Besparelse, som vilde flyde af det omtalte Forslags Vedtagelse, da man derved let kunde udsætte sig for at maatte give slip paa den Udsigt, som man eller kunde have til at faae Loven gennemført paa den tilsigtede Maade. Udvalgets Mindretal har derimod fundet, at de ærede 15 Medlemmers Forslag om at nedsette Diæterne turde fortjene Fortrin.

Det ærede Medlem for Sjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Holstein) har taget sit Forslag tilbage, og jeg skulde derfor ikke have omtalt det, hvis han ikke havde fundet det rigtigt at sige nogle Ord til Fordeel for det, og derved har gjort en Hensjilling til det andet Thing om at iværksætte den Forandring i Lovforslaget, han ønsker. Det skulde gjøre mig ondt, om det andet Thing skulde fatte en saadan Beslutning; thi det er min fulde Overbeviining, at dersom det gjorde dette, vilde det beslutte Noget, som var uretfærdigt og ubilligt. Man kunde jo maastee forledes dertil ved den Angivelse, som det ærede Medlem idag har gjort, idet han meente, at ved den Forandring, som er foretagen i § 6, vilde disse Communer lide et Tab i Skatteindtægt af mellem 1 Million og 1,200,000 Rd. Jeg maa tilstaae, at det er mig aldeles ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem har kunnet komme til dette Resultat. Jeg har haat de originale Skattelister ihænde og paastaer, at det, naar man gaaer hver enkelt Skatteliste igjennem, vil være aldeles umuligt at komme til det Tal, det ærede Medlem kom til; ja, jeg maa tilføie, at da Udvalget holdt Conference om denne Sag, var det ærede Medlem, netop paa Grund af den Interesse, han havde for dette Forhold,